

**ДИРЕКТИВА 2001/105/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
И НА СЪВЕТА**

от 19 декември 2001 година

за изменение на Директива 94/57/ЕО на Съвета относно общи правила и стандарти за оправомощените организации за инспектиране и преглед на кораби и за съответните действия на морските администрации

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 80, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ³,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁴, в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет от 13 ноември 2001 г.,

като имат предвид, че:

- (1) безопасността и предотвратяването на замърсяване по море може да бъдат подобрени чрез надлежно и задължително прилагане от държавите на флага на съществуващите съответни и действащи на международно равнище конвенции;
- (2) Директива 94/57/ЕО на Съвета⁵ изгради система от признати в цялата Общност организации, които в съответствие с международните конвенции, могат да бъдат оправомощени в различна степен да инспектират кораби и да издават съответните сертификати за безопасност от името на държавите-членки;

¹ ОВ С 212 Е, 25.7.2000 г., стр. 114 и ОВ С 154 Е, 29.5.2001 г., стр. 51.

² ОВ С 14, 16.1.2001 г., стр. 22.

³ ОВ С 22, 24.1.2001 г., стр. 19.

⁴ Становище на Европейския парламент от 30 ноември 2000 г. (ОВ С 228, 13.8.2001 г., стр. 150), Обща позиция на Съвета от 26 февруари 2001 г. (ОВ С 101, 30.3.2001 г., стр. 1) и Решение на Европейския парламент от 16 май 2001 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*). Решение на Европейския парламент от 24 октомври 2001 г. и Решение на Съвета от 6 декември 2001 г..

⁵ ОВ L 319, 12.12.1994 г., стр. 20. Директива, изменена с Директива 97/58/ЕО на Комисията (ОВ L 274, 7.10.1997 г., стр. 8).

- (3) практическото прилагане на горепосочената директива показва, че някои преустройства при признаване на организациите в Общността могат значително да допринесат за подобряването на тази система, като същевременно опростят мониторинга и докладването на задължения, наложени на държавите-членки.;
- (4) след приемането на Директива 94/57/ЕО на Съвета се осъществиха определени развития в съответното законодателство на ниво Общност и на международно равнище, които изискват по-нататъшни промени в Директива 94/57/ЕО;
- (5) по-специално, за целите на Директива 94/57/ЕО, е подходящо да се приложат измененията на международните конвенции заедно с протоколите и свързаните с тях кодекси с правно обвързващ характер, посочени в член 2, буква г) на Директива 94/57/ЕО, които са влезли в сила след приемането на Директивата, както и съответните резолюции на Международната морска организация (ИМО);
- (6) с оглед насърчаване на ефективното прилагане на задълженията на държавите на флага, установени в международните конвенции, Асамблеята на ИМО прие на 27 ноември 1997 г. Резолюция А.847(20) относно насоките за подпомагане на държавите на флага при прилагане на инструментите на ИМО;
- (7) на 4 ноември 1993 г. ИМО прие с Резолюция на Асамблеята А.741(18) Международен кодекс за управление на безопасната експлоатация на кораби и предотвратяване на замърсяването (ISM Code), който стана задължителен по силата на новата глава IX от Международната конвенция за защита на човешкия живот по море (SOLAS);
- (8) с оглед осигуряването на еднакво прилагане на ISM-кодекса от ИМО, посредством Резолюция А.788 (19) от 23 ноември 1995 г., бяха приети насоките за прилагането на ISM-кодекса от морските администрации;
- (9) с оглед хармонизирането на законоустановените проверки и инспекции, изпълнявани от администрациите на флага съгласно международните конвенции, ИМО прие Резолюция А.746 (18) от 4 ноември 1993 г. относно насоките за проверки в рамките на Хармонизираната система за проверки и сертифициране;
- (10) постигането на добри резултати по осигуряване на безопасност и предотвратяване на замърсяването – измервани по отношение на всички класифицирани от дадена организация кораби, независимо от флага, който носят – е важен показател за нивото на компетентност на такава

организация и следователно е съществено условие за предоставяне на първоначалното признаване и неговото поддържане;

- (11) с цел да се даде първоначално признаване на организациите, които желаят да бъдат оправомощени да работят от името на държавите-членки, съответствието с разпоредбите на Директива 94/57/ЕО може да бъде преценено по-ефективно по хармонизиран и централизиран начин от Комисията заедно с държавите-членки, които изискват признаването;
- (12) по подобен начин, продължителният последващ мониторинг на признатите организации за оценка на съблюдаването от тяхна страна на разпоредбите на Директива 94/57/ЕО може да се осъществява по-ефективно по хармонизиран и централизиран начин. Следователно е целесъобразно Комисията, заедно с държавата-членка, която изисква признаването, да бъде оправомощена да изпълнява тази задача от името на цялата Общност;
- (13) в допълнение към правомощието на държавите-членки да суспендират оправомощаването на организации, работещи от тяхно име, подобно правомощие трябва да се прилага и на нивото на Общността, като се позволи на Комисията въз основа на процедурата на комитета да суспендира признаването на организация за ограничен период от време, ако осигуряването на безопасността и предотвратяването на замърсяването от страна на организацията се влошават и тя не успява да наложи съответните коригиращи мерки;
- (14) в съответствие с общностния подход, решението да се оттегли признаването на организация, която не може да спази разпоредбите, предвидени в директивата, включително и в случаи, когато действията по безопасността и предотвратяване на замърсяването стават незадоволителни, трябва да бъде взето на ниво Общност и затова от Комисията, въз основа на процедурата на комитета;
- (15) тъй като Директива 94/57/ЕО осигурява свободата да се предоставят услуги в Общността, Общността следва да има правото да преговаря за равно третиране на установените в Общността признати организации с онези трети страни, в които са установени някои от признатите организации;
- (16) различията в режимите на финансова отговорност между организациите, работещи от името на държавите-членки, представляват трудност за правилното прилагане на Директива 94/57/ЕО. С цел да се допринесе за решаване на този проблем е подходящо да се постигне на ниво Общност известна степен на хармонизиране по отношение на отговорността, която произтича от всяко събитие, причинено от призната организация, както е решено от съдебна инстанция, включително и при разрешаване на спора чрез арбитраж;

- (17) мерките, необходими за прилагането на Директива 94/57/ЕО следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., установяващо процедури за упражняване на правомощията по прилагането, предоставени на Комисията ¹;
- (18) тъй като прозрачността и обменът на информация между заинтересованите страни, както и правото на обществеността на достъп до информация, са основни средства за предотвратяване на произшествия по море, признатите организации следва да предоставят цялата съответна, изисквана от закона информация относно условията на корабите от техен клас на контролните органи на държавата на пристанището и да я направят достъпна за цялата общественост;
- (19) в опит да предпазят кораби от промяна на клас с цел избягване извършването на необходими поправки, признатите организации следва да разменят помежду си цялата съответна информация относно условията на корабите, които променят своя клас;
- (20) една организация следва да не бъде контролирана от корабособственици или корабостроители, или от други лица, заинтересовани от производството, оборудването, ремонта или експлоатацията на кораби. Приходите на една организация следва да не бъдат съществено зависими от отделно търговско предприятие. Когато представят своето искане за признаване, класифициращите дружества и техните инспектори писмено и на индивидуална основа следва да поемат задължение да не предприемат дейност, установена със закон, ако има вероятност от конфликт на интереси, т.е. ако има еднаквост със собственика или оператора на инспектирания кораб или съществуват търговски, лични или семейни връзки със собственика или оператора на кораба;
- (21) качествените критерии, на които трябва да отговаря техническата организация с оглед да бъде призната на ниво Общност и да поддържа това признаване, следва да включват разпоредби, които да гарантират, че само щатни инспектори могат да провеждат инспекциите и проверките, изисквани от международни конвенции, т.е. установените със закон задачи, свързани с издаване на съответните сертификати за безопасност. Такива организации трябва да упражняват строг контрол върху целия си персонал и всичките си офиси, включително върху всички клонове и офиси в и извън рамките на Общността, и те трябва да установят свои собствени цели и индикатори за безопасност и предотвратяване на замърсяването. Тези организации трябва да въведат в действие система за измерване на качество на техните услуги;
- (22) Директива 94/57/ЕО следва да бъде съответно изменена,

¹ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

С настоящото Директива 94/57/ЕО се изменя, както следва:

1. в член 2, букви б), в), г), и) и й) се заменят със следния текст:

“б) “кораб, плаващ под флага на държава-членка” означава кораб, регистриран и плаващ под флага на държава-членка в съответствие с нейното законодателство. Кораби, които не отговарят на това определение, се приравняват на кораби, плаващи под флага на трета държава;

в) “инспекции и проверки” означава инспекции и проверки, които е задължително да бъдат проведени съгласно международните конвенции;

г) “международни конвенции” означава Международната конвенция за защита на човешкия живот по море (SOLAS) от 1974 г., Международната конвенция за товарните водолинии от 1966 г. и Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби от 1973/1978 г., заедно с протоколите и измененията към тях и съответните кодекси с правно обвързващ характер на всички държави-членки в сила от 19 декември 2001 г.;

и) “сертификат за клас” означава документ, издаден от класифицираща организация и удостоверяващ структурната и механична годност на кораба за конкретно използване или услуга в съответствие с правилата и нормите, определени и публикувани от това дружество;

й) “сертификат на товарен кораб за безопасност на радиокомуникациите” означава сертификат, въведен от изменените разпоредби относно радиокомуникациите на SOLAS 1974/1978 г., приети от ИМО;”

2. в член 3 в края на параграф 1 се добавя следното изречение:

“Държавите-членки действат съгласно съответните разпоредби на приложението и на допълнението към Резолюция на ИМО А.847 (20) относно насоки за подпомагане на държавите на флага при прилагане на инструментите на ИМО”;

3. Член 4 се заменя със следния текст:

“ *Член 4*

1. Държави-членки, които желаят да оправомощят някоя организация, която още не е призната, представят искане за признаване на Комисията заедно с пълната информация, както и доказателства за съответствие с критериите, определени в приложението, както и относно изискването и задълженията тя да отговаря на разпоредбите на член 15, параграфи 2, 4 и 5. Комисията, заедно със съответната държава-членка, представяща искането, извършва оценка на организациите, за които е получено искане за признаване, с оглед да провери дали организациите отговарят на и се задължават да съблюдават горепосочените изисквания. Решението за признаване трябва да отчита документиран предишен опит на организацията, посочен в член 9, по безопасността и предотвратяване на замърсяването. Признаването се дава от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 7, параграф 2.

2. Държавите-членки могат да изпратят до Комисията специално искане за ограничено признаване за период от три години на организации, които отговарят на всички критерии на приложението с изключение на критериите, установени в параграфи 2 и 3 от раздел А. Същата процедура, като посочената в параграф 1, се прилага по отношение на тези специални искания с това изключение, че критериите от приложението, съответствието с които трябва да бъде оценено по време на оценката от страна на Комисията заедно с държава-членка, са същите, с изключение на тези, установени в параграфи 2 и 3 на раздел А. Ефектът на това ограничено признаване е, че то е ограничено изключително до държавата-членка или държавите-членки, които са представили искане за такова признаване.

3. Всички организации, които са получили признаване, подлежат на строг мониторинг от комитет, учреден по силата на член 7, по-специално онези, които са посочени по-горе в параграф 2, с оглед на възможни решения относно това дали да се разшири или не ограниченото признаване. По отношение на последните организации, решение за разпростиране на такова признаване няма да отчита критерии, установени в параграфи 2 и 3 на раздел А от приложението, но взема предвид документирания предишен опит на организацията в областта на безопасността и предотвратяването на замърсяването, посочен в член 9, параграф 2. Всяко решение за разпростиране на ограниченото признаване посочва при какви условия, ако има такива, се предоставя такова разпростиране.

4. Комисията съставя и актуализира списък на организациите, които са признати съгласно параграфи 1, 2 и 3. Списъкът се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.

5. Организации, които към 22 януари 2002 г. са вече признати на основание на настоящата директива, продължават да бъдат признавани. Независимо от това от тези организации се изисква да отговарят на новите разпоредби, установени от настоящата директива, и тяхното съблюдаване ще бъде оценено по време на първата оценка, посочена в член 11.”;

4. Член 5 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

“1. При прилагането на член 3, параграф 2 държавите-членки по принцип не отказват да оправомощят никоя от признатите организации да осъществява функции – предмет на разпоредби на параграф 3 и на членове 6 и 11. Въпреки това те могат да ограничат броя на организациите, оправомощени от тях, съгласно техните нужди, ако съществуват прозрачни и обективни причини за такова действие. По искане на държава-членка Комисията приема необходимите мерки съгласно процедурата, установена в член 7.”;

б) параграф 2 се заличава;

в) параграф 3 се заменя със следното:

“3. С цел държава-членка да приеме, че признатата организация, установена в трета държава, може да изпълнява задължения, посочени в член 3 или част от тях, тя може да поиска въпросната трета държава да предоставя реципрочно третиране на тези признати организации, които са установени в Общността. Допълнително, Общността може да изиска третата държава, в която е установена призната организация, да предостави реципрочно третиране на тези признати организации, които са установени в Общността.”;

5. Член 6 се изменя както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

“2. Работните взаимоотношения се регулират чрез официално писмено и недискриминационно споразумение или еквивалентни правни разпоредби, установяващи специфичните задължения и функции, поети от организациите и включващи най-малко:

а) разпоредбите, установени в допълнение II към Резолюция А. 739 (18) на ИМО относно насоките за оправомощаване на организации, действащи от името на администрацията, като черпят вдъхновение от приложението, допълненията и всички документи към MSC/Циркулярно писмо 710 на ИМО и МЕРС/Циркулярно писмо 307 относно типово споразумение за оправомощаване на признати организации, действащи от името на администрацията;

б) следните разпоредби относно финансовата отговорност:

(i) ако отговорността, произтичаща от произшествие, е окончателно и правно наложена на администрацията от съдебна инстанция или като част от уреждането на спор чрез арбитраж, заедно с изискване за обезщетяване на засегнатите страни за загуба или материални щети или

за телесна повреда или смърт, за които е доказано пред тази съдебна инстанция, че са причинени вследствие на умишлено действие или бездействие или груба небрежност на признатата организация, нейните органи, служители, представители или други действащи от името на признатата организация, администрацията има право на финансова компенсация от признатата организация до определен от съда размер на тези загуби, вреди, телесни повреди или смърт, причинени от признатата организация;

(ii) ако отговорността, произтичаща от произшествие, е окончателно и категорично наложена на администрацията от съдебна инстанция или като част от уреждането на спор чрез арбитраж, заедно с изискване за обезщетяване на засегнатите страни за телесна повреда или смърт, за които е доказано пред тази съдебна инстанция, че са причинени по небрежност или непредпазливост или от бездействие на признатата организация, от нейните органи, служители, представители или други действащи от името на признатата организация лица, администрацията има право на финансова компенсация от признатата организация до определения от съда размер на тези загуби, щети, телесни повреди или смърт, причинени от признатата организация; държавите-членки могат да ограничат максималната платима от признатата организация сума, която все пак трябва да е равна най-малко на 4 милиона евро;

(iii) ако отговорността, произтичаща от произшествие, е окончателно и правно наложена на администрацията от съдебна инстанция или като част от уреждането на спор чрез арбитраж, заедно с изискване за обезщетяване на засегнатите страни за загуба или материална щета, за които е доказано пред тази съдебна инстанция, че са причинени по небрежност или непредпазливост или от бездействие на признатата организация, от нейните органи, служители, агенти или други действащи от името на признатата организация лица, администрацията има право на финансова компенсация от признатата организация до определения от съда размер на тези загуби или повреди, причинени от признатата организация; държавите-членки могат да ограничат максималната платима от признатата организация сума, която все пак трябва да е най-малко равна на 2 милиона евро;

в) разпоредби за периодичен одит от администрацията или от независим външен орган, определен от администрацията, на задълженията на организацията, предприети от нейно име, както е посочено в член 11, параграф 1;

г) възможност за случайна и подробна инспекция на кораби;

д) разпоредби за докладване на съществена информация за техните класифицирани флотилии, промени, суспендирания и отнемане на клас, както е посочено в член 15, параграф 3.”;

б) добавя се следният параграф:

“5. Комисията представя не по-късно от 22 юли 2006 г. доклад на Европейския парламент и на Съвета, оценяващ икономическото въздействие на режима на отговорността върху засегнатите страни, уреден от този член и, по-специално, неговите последици за финансовото равновесие на признатите организации.

Този доклад се изготвя в сътрудничество с компетентните органи на държавите-членки и засегнатите страни, по-специално признати организации/класифициращи организации. Комисията, ако е необходимо в светлината на тази оценка, представя предложение за изменение на настоящата директива по-конкретно по отношение на принципа на отговорност и на максимални отговорности.”;

6. Член 7 се заменя със следното:

“Член 7

1. Комисията се подпомага от комитет.
2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 на Решение 1999/468/ЕО, като се имат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Периодът, установен в член 5, параграф 6 на Решение 1999/468/ЕО се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.”;

7. Член 8, параграф 1 се заменя със следното:

“1. Настоящата директива може, без да се разширява нейният обхват, да бъде изменяна съгласно процедурата, установена в член 7, параграф 2, за да се:

- прилагат, за целите на настоящата директива, последващи изменения в международните конвенции и отнасящи се към тях протоколи, кодекси и резолюции, посочени в член 2, буква г, член 3, параграф 1 и член 6, параграф 2, които са влезли в сила;
- осъвременяват критериите на приложението, като се взимат предвид, по-специално, съответните решения на ИМО;
- променят сумите, определени в точки (ii) и (iii) на член 6, параграф 2, буква б.”;

8. Член 9 се заменя със следното:

“Член 9

1. Признаването на организациите, посочени в член 4, които вече не отговарят на критериите, установени в приложението или които не могат да изпълнят условието за осигуряване на безопасност и предотвратяване на замърсяването, посочено в параграф 2, се оттегля. Решението за оттегляне на признаването се взема от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 7, параграф 2, след като на съответната организация е дадена възможност да представи своите забележки.
2. При подготовката на проекторешението, отнасящо се до отнемане на признаване, както е посочено в параграф 1, Комисията взема предвид резултата от оценката на признатите организации, посочени в член 11, както и документираните резултати на организациите във връзка с осигуряване на безопасността и предотвратяване на замърсяването, измерени за всички кораби в този клас независимо от флага, под който плават.

Документираните резултати от работата на организациите по осигуряване безопасността и предотвратяване на замърсяването се извличат от данните, предоставени от Парижкия меморандум за разбирателство за Държавен пристанищен контрол и/или от подобни схеми. Други показатели могат да бъдат извлечени от анализи на произшествия с участие на кораби, класифицирани от признатите организации.

Доклади, изготвени от държавите-членки на основание член 12, също така се взимат предвид при оценката на документираните резултати по осигуряване на безопасността и предотвратяване на замърсяването на организациите .

Комитетът, създаден съгласно член 7, определя критериите, които се следват при решаването, въз основа на посочената в настоящия параграф информация, кога работата на организацията, действаща от името на държавата на флага, може да се счита за неприемлива заплаха за безопасността и за околната среда.

Проекторешението относно оттегляне на признаването, както е посочено в параграф 1, се представя на комитета от Комисията по нейна собствена инициатива или по искане на държава-членка.”;

9. Член 10 се заменя със следното:

“Член 10

1. Независимо от критериите, определени в приложението, когато държава-членка прецени, че призната организация не може повече да бъде оправомощена да изпълнява от нейно име задачите, определени в член 3, тя може да суспендира такова оправомощаване въз основа на следната процедура:

- а) държавата-членката незабавно уведомява Комисията и другите държави-членки за решението си, като дава основателни причини за това;
- б) Комисията проверява дали суспендирането е оправдано поради сериозна заплаха за безопасността или за околната среда;
- в) в съответствие с процедурата, предвидена в член 7, параграф 2, Комисията уведомява държавата-членка дали нейното решение за суспендиране на оправомощаването поради сериозна заплаха за безопасността или за околната среда е оправдано или не, и, ако то не е оправдано, изисква от държавата-членка да оттегли суспендирането.
2. Когато Комисията прецени, че документираният резултат по осигуряване на безопасността и предотвратяване на замърсяването на призната организация се влошават, без обаче да оправдава по някакъв начин оттеглянето на признаването на основание на критерии, посочени в член 9, параграф 2, тя може да реши да уведоми за това признатата организация и да поиска от нея да вземе подходящи мерки, за да подобри резултатите си по осигуряване на безопасността и предотвратяване на замърсяването и да уведоми за това държавите-членки. Ако признатата организация не успее да представи на Комисията подходящ отговор или ако Комисията прецени, че взетите от признатата организация мерки не са успели да подобрят нейните резултати по осигуряване на безопасността и предотвратяване на замърсяването, Комисията може да реши суспендиране на признаването на организацията за период от една година в съответствие с процедурата, посочена в член 7, параграф 2, след като на съответната организация е била дадена възможност да представи своите забележки. По време на този период признатата организация няма да има право да издава или подновява каквито и да е сертификати за кораби, плаващи под флага на държавите-членки, докато сертификатите, които са вече издадени или подновени от организацията, остават валидни.
3. Процедура, посочена в параграф 2, се прилага и ако Комисията разполага с доказателство, че признатата организация не спазва разпоредбите на член 15, параграфи 3, 4 и 5.
4. Една година след приемане на решението от Комисията за суспендиране на признаването на организацията, Комисията оценява дали недостатъците, посочени в параграфи 2 и 3 и довели до суспендирането, са отстранени. Когато тези недостатъци са все още налице, признаването се оттегля в съответствие с процедурата, посочена в член 7, параграф 2.”;
10. Член 11 се заменя със следното:

“Член 11

1. Всяка държава-членка трябва да се увери, че признатите организации, действащи от нейно име за целите на член 3, параграф 2, ефективно изпълняват функциите, описани в горепосочения член, с което удовлетворяват компетентната администрация.
2. Всяка държава-членка изпълнява тази задача най-малкото на всеки две години и представя на другите държави-членки и на Комисията доклад с резултати от мониторинга най-късно до 31 март през всяка година, следваща годините, за които е била направена оценка на съответствието.
3. Всички признати организации се оценяват от Комисията заедно с държавата-членка, която представя съответното искане за признаване редовно и най-малко на всеки две години, за да се потвърди, че отговарят на критериите на приложението. При подбора на организациите за оценка, Комисията отделя особено внимание на документираните резултати от работата им по осигуряване на безопасността и предотвратяване на замърсяването, на сведенията за произшествия и на докладите, изготвени от държавите-членки съгласно член 12. Оценката може да включва посещение на регионалните клонове на организацията, както и случайна инспекция на кораби с цел одит на дейността на организацията. В този случай Комисията, по целесъобразност, уведомява държавите-членки къде се намира регионалният клон. Комисията представя на държавите-членки доклад с резултатите от оценката.
4. Веднъж годишно всяка призната организация предоставя резултатите от системата си за управленски надзор на разположение на Комитета, учреден съгласно член 7 .”;

11. Член 12 се заменя със следното:

“Член 12

При упражняване на правата и задълженията си във връзка с инспекциите, държавите-членки в качеството си на държави на съответното пристанище докладват на Комисията и на другите държави-членки и уведомяват съответната държава на флага за установените случаи на издаване на валидни сертификати от страна на организации, действащи от името на държавата на флага, за кораб, който не отговаря на съответните изисквания на международните конвенции, както и за всички други дефекти на кораб, носещ валиден сертификат за клас и засягащ точки, за които важи този сертификат. За целите на този член се докладва само в случаи, в които кораб представлява сериозна заплаха за безопасността и за околната среда или в които са налице доказателства за особено небрежно поведение на организациите. Съответната призната организация следва да бъде уведомена по

време на първоначалната инспекция за този случай така, че незабавно да може да предприеме подходящи последващи действия.”;

12. Член 13 се заличава.

13. В края на член 14, параграф 2 позоваването на член 13 се заменя с позоваване на член 7, параграф 2.

14. Член 15 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

“1. Признатите организации периодично се консултират помежду си с оглед поддържане на равностойност на техническите си стандарти и тяхното прилагане в съответствие с разпоредбите на Резолюция А.847(20) на ИМО относно насоките за подпомагане на държавите на флага при прилагането на инструментите на ИМО. Те представят на Комисията периодични доклади относно съществено развитие на стандартите.”;

б) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

“3. Признатите организации представят на администрациите на всички държави-членки, които са предоставили определен вид оправомощаване съгласно член 3, както и на Комисията, цялата съответна информация относно техните класифицирани флотилии, прехвърляния, промени, суспендирания и оттегляне на клас, независимо от флага, под който плава корабът. Информация за прехвърляния, промени, суспендирания и оттегляне на клас, включително и информация за всички закъснели инспекции, закъснели препоръки, условия за клас, условия за действия или ограничения за действия, издадени срещу класифицирани от тях кораби – независимо от флага, под който плават корабите – се докладват също така на информационната система Sirenas за инспекции в рамките на държавния пристанищен контрол и се публикуват на страница в Интернет на тези признати организации, ако има такава.

4. Признатите организации не издават сертификати на кораб, който независимо от флага, под който плава, е бил декласиран или е променил класа по причини за безопасност, преди да дадат възможност на компетентната администрация на държавата на флага да представи становището си в рамките на разумен период с оглед да се определи дали е необходима пълна инспекция.”;

в) добавя се следният параграф:

“5. В случаи на прехвърляния на клас от една призната организация на друга, предаващата организация уведомява получаващата организация за всички закъснели проверки, закъснели препоръки, условия за клас, условия за опериране или ограничения за опериране, издадени за плавателния съд. При прехвърляне

предаващата организация предоставя на получаващата организация пълната документация на плавателния съд. Сертификатите на кораба могат да бъдат издавани от получаващата организация, само след като всички закъснели проверки са задоволително изпълнени и всички закъснели препоръки или условия за клас, издадени за плавателния съд по-рано, са изпълнени, както е посочено от предаващата организация. Преди издаването на сертификати получаващата организация трябва да уведоми предаващата организация за датата за издаване на сертификатите и да потвърди датата, мястото и действието, предприето да удовлетвори всяка закъсняла проверка, закъсняла препоръка и закъсняло условие за клас. Признатите организации си сътрудничат за надлежно прилагане на разпоредбите на този параграф.”;

15. В член 16 се добавя следният параграф:

“4. В допълнение, Комисията уведомява редовно Европейския парламент и Съвета за напредъка в прилагането на директивата от държавите-членки.”;

16. Приложението към директивата се изменя както следва:

а) раздел А се заменя със следното:

“А. ОБЩИ МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ

1. Признатата организация трябва може да докаже с документи значителен опит в оценяване на проектирането и конструирането на търговски кораби.
2. Организацията трябва да има в своя клас флотилия от най-малко 1000 океански плавателни съда (повече от 100 бруто регистър тона) или общо не по-малко от 5 милиона бруто регистър тона.
3. Организацията трябва да има нает технически персонал, съизмерим с броя на класифицираните кораби. Най-малко 100 щатни инспектори са необходими, за да бъдат изпълнени изискванията на параграф 2.
4. Организацията трябва да има изчерпателни правила и норми за проектиране, построяване и периодични проверки на търговски кораби, които се публикуват и постоянно се актуализират и подобряват посредством програми за изследване и развитие.
5. Организацията трябва да има свой годишно публикуван регистър или да поддържа електронна база данни, която да е публично достъпна.
6. Организацията не трябва да бъде контролирана от корабособственици или корабостроители, или от други лица, търговски заинтересовани от производството, оборудването, ремонта или експлоатацията на корабите. При осигуряване на своите приходи организацията не трябва да е

съществено зависи от отделно търговско предприятие. Признатата организация не трябва да осъществява работа, установена със закон, ако тя е идентична с или има търговска, лична или фамилна връзка със собственика или оператора на кораба. Това изискване за несъвместимост се прилага също така за инспектори, наети от признатата организация.

7. Организацията трябва да действа съгласно разпоредбите на приложението към Резолюция А.789(19) на ИМО относно спецификациите на инспекциите и функциите по сертифициране на признати организации, които действат от името на администрацията, доколкото те покриват въпроси, попадащи в обхвата на настоящата директива.”

б) в раздел Б:

- (i) заглавието се заменя със следното:

“Б. СПЕЦИФИЧНИ МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ”

- (ii) параграфи 4, 5, 6, 7 и 9 се заменят със следното:

“4. Организацията е готова да предостави съответната информация на администрацията, на Комисията и на заинтересованите страни.

5. Управлението на организацията е определило и документирало политиката и целите си, както и задълженията си по отношение на осигуряване на качеството и е гарантирало, че тази политика се разбира, прилага и поддържа на всички нива на организацията. Политиката на организацията трябва да е съобразена с целите и индикаторите по отношение на безопасността и предотвратяването на замърсяването.

6. Организацията е развила, приложила и поддържа ефективна вътрешна система за качество, която е основана на съответни части от международно признатите стандарти за качество и е в съответствие с EN 45004 (органи за инспекция) и с EN 29001, както се тълкуват от изискванията на IACS за сертифициране на системата за осигуряване на качество и която, *inter alia*, гарантира, че:

а) правилата и нормите на организацията са изградени и се поддържат по систематичен начин;

б) правилата и нормите на организацията отговарят на вътрешна система за измерване на качеството на услугите, във връзка с която са въведени в действие тези правила и норми;

в) изискванията за установената със закон работа, за която организацията е оправомощена, са удовлетворени и е въведена в действие вътрешна система за

измерване на качество на услугите по отношение на съблюдаването на международните конвенции;

г) отговорностите, правомощията и сътрудничеството на персонала, чиято работа влияе върху качеството на услугите на организацията, са определени и документирани;

д) цялата работа се извършва при спазването на условия за контрол;

е) действа система за надзор, която осъществява мониторинг на действията и работата, които се извършват от инспекторите и техническия и административен персонал, нает директно от организацията;

ж) изискванията за установената със закон работа, за която организацията е оправомощена, се изпълняват само от нейни щатни инспектори или от щатни инспектори на други признати организации; във всички случаи щатните инспектори трябва да притежават обширни познания относно конкретния тип кораби, на които те изпълняват установената със закон работа, както по отношение на конкретния извършван преглед, така и по отношение на съответните приложими изисквания;

з) прилага се система за квалификация на инспекторите и постоянно опресняване на техните знания;

и) поддържат се писмени източници, които доказват постигането на изискваните стандарти в областите, покривани от предоставяните услуги, както и ефективното функциониране на системата за качество;

й) във всички подразделения се поддържа изчерпателна система на планирани и документирани вътрешни одиторски проверки на качеството на съответните действия;

к) установените със закон проверки и инспекции, които се изискват от Хармонизираната система за проверки и сертифициране, за които организацията е оправомощена, се извършват в съответствие с приложението и допълнението към Резолюция А.746(18) на ИМО относно насоките за проверки в рамките на Хармонизираната система за проверки и сертифициране;

л) изградени са ясни и директни връзки на отговорност и контрол между централните и регионалните обществени служби и между признатите организации и техните инспектори.

7. Организацията трябва да докаже, че е способна:

а) да развива и да осъвременява пълен и адекватен набор от свои собствени правила и норми относно корпуса, машините, електрическото и контролно

оборудване, които отговарят на качеството на международно признатите технически стандарти, въз основа на които могат да бъдат издадени Сертификати за безопасност на пътнически кораби (по отношение на адекватност на корабната конструкция и важни машинни системи на борда) и Сертификати за товарни водолинии (по отношение на адекватност на здравината на кораба) в рамките на Конвенцията SOLAS;

б) да извършва всички инспекции и проверки, изисквани от международните конвенции за издаване на сертификати, включително и необходимите начини за оценка – посредством използването на квалифициран персонал и в съответствие с разпоредбите, установени в приложението към Резолюция А.788(19) на ИМО относно насоките за прилагане на Международния кодекс за управление на безопасната експлоатация на кораби и предотвратяване на замърсяването (ISM Code) от администрациите – използването и поддръжката на система за управление на безопасността, базирана както на брега, така и на борда на кораба, за която се предвижда да бъде обхваната от сертифицирането.”;

“9. Организацията трябва да позволи участието на представители на администрацията и на други заинтересовани страни в разработването на нейните правила и/или норми.”

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат в действие необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива не по-късно от 22 юли 2003 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.
2. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на това позоваване се определят от държавите-членки.
3. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в приложното поле на настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила от деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2001 година.

За Европейския парламент:
Председател
N. FONTAINE

За Съвета:
Председател
A. NEYTS-UYTTEBROECK